

Poslednji zov Boga k svojim edinym izbranim, rasprostranjenym po vsem svetu

« I ja slyšal glas muža v seredine Ulaï;
on zaval i skazal:
Gabriel, objasni jemu videnije. »
(Daniel 8:16)

Kratko objasnitelno-rezjumno objašnjenje biblijskih prorokstv Daniela i Apokalipsisa

Poslanija treh angelov iz Apokalipsisa 14

Eto sut tri istiny iz knigi Daniel, otkrytye svjatym posle ispytaniya vesny 1843 goda i posle 22 oktjabrja 1844 goda.
Ne znaja značenija sabbata, pervye adventisty ne mogli ponjat istinnyj smysl etih poslanij.
Adventisty, kotorye ožidali vozvraščeniya Hrista, svjazali svoj opyt s «polnočnym krikom» ili «seredinoj noči», upomjanutoj v pritče o «desjati devah» (Matf. 25:1–13), gde govori o «vozvraščanii Ženiha».

1. Tema suda

Tema suda, razvitaja v *Daniel 8:13–14* i javlajushčajasja soderžaniem poslanija pervogo angela v *Apokalipsis 14:7*:

«Boites Boga i vozdaite Jemu slavu, ibo nastupil čas suda Ego; i poklonjajtes Tomu, Kto sotvoril nebo, zemlju i istočniki vod.»

Eto označael vozvraščeniya k subbote — edinstvennomu istinnomu sedmomu dnju božestvennogo porjadka, iudejskomu sabbatu i ezhenedel'nomu dnju pokoja, kotoryj Bog trebuet v četvertoj iz Svoih desjati zapovedej.

2. Obozlačenje papstkoj Rima

Obozlačenje papstkoj Rima —
«malogo roga» i «drugogo carja» iz *Daniela 7:8–24* i *8:10–23, 25*,
kotoromu v poslaniji vtorogo angela (*Apokalipsis 14:8*) dano imja
«Velikij Vavilon»:
«Pala, pala Velikaja Vavilon!»

Preimuščestvenno eto svjazano s voskresenijem — byvšim «dnem solnca», unasledovannym ot imperatora Konstantina I, kotoryj ustanovil ego 7 marta 321 goda.

Vyrażenjeje «ona pala» opravdano tem,
čto Bog otkryl jeje prokljatuju prirodu Svoim adventistskim slugam posle 1843–1844
godov,
vosstanoviv sobljudenije ostavlenno sabbata.

«Ona pala» značae: «**ona zahvačena i pobeždena**».

Tak Bog istiny vozveščae Svoju pobedu nad lagerem religioznoj loži.

3. Tema poslednego suda

Tema poslednego suda, gde «**ogon' vtoroj smerti**» poražae buntujushčih sja hristian.
Eto obraz iz *Daniela 7:9–10*, razvityj v *Apokalipsise 20:10–15*,
i sodержanie poslanija tret'ego angela v *Apokalipsise 14:9–10*:

«I tretij angel sledoval za nimi, govorja gromkim glasom:
esli kto poklonjaetsja zverju i obrazu ego i prinimaet načertanie na čelo svoe ili na ruku
svoju,
tot budet pit' vino jarosti Božiej, vino cel'noe, vylitoe v čašu gneva Ego,
i budet mučen v ognе i serje pred svjatymi angelami i pred Agncem.»

Zdes' voskresenije (nedelja) opredeljaetsja kak «**načertanie zverja**».

Obrati vnimanie na polnoe sootvetstvije numeracii stihov
Daniel 7:9–10 i *Apokalipsis 14:9–10*.

4. Četvertyj angel

Četvertyj angel pojavlajetsja tol'ko v *Apokalipsise 18*.
On obrazno vyražae okončatel'noe provoglašenje treh predydushčih adventistskih
poslanij,
osveščennyh vsem božestvennym svetom, dannym s 1994 goda do konca mira,
to jest do vesny 2030 goda.

V etom i sostoit rol' nastojaščego truda.

Etot svet obnaruživaet posledovatel'nye vinovnosti:
katoličeskoj religii — s 538 goda,
protestantskoj religii — s 1843 goda,
i oficial'nogo adventistskogo učreždenija — s 1994 goda.

Vse eti duhovnye padenija imeli odnu pričinu:
otkaz prinjat' svet, predložennyj Svjatym Duhom Boga v Iisuse Hriste.

«Vo vremja konca» (*Daniel 11:40*)
katoličeskaja cerkov' sobiraet pod svoe prokljatie vse religioznye gruppy — hristianskie
ili net,

kotorye priznajúť je služenie i vlast',
pod pokroviteľ'stvom tak nazývaemého «ekumenického» sojuza,
k ktorému posle protestantizmu prisojedinilsja i oficial'nyj adventizm v 1995 godu.

5. Tri ispytania very

Tri oficial'nye ožidania vozvraščenijsa Iisusa Hrista byli ispytaniem very Ego učeníkov:
1843, 1844 i 1994 goda.

Vse oni osnovyvalis' na proročeskich tekstah, podgotovlennyh Bogom.

Každoe ispytanie opravdyvalo dlja Boga zakrytie dverej dlja odnih
i otkrytie dlja drugih dostupa k Ego svjatomu svetu.

Porazhenie smertel'no, no svjaz' meždú nebom i zemlej postojanno sohranjalas' s
pobediteljami.

Na etom sajte tri ožidania vozvraščenijsa Iisusa Hrista (1843, 1844, 1994)
issledujutsja, objasnjajutsja i obosnovyvajutsja.

Tem že, kto ostalsja v Ego odobrenii i blagoslovenii,
Iisus Hristos s 2018 goda otkryl datu vesny 2030 goda,
kotoraja oznamenovajet Ego istinnoe vozvraščenie.

Vse predstavlennye objašnjenja osnovany isljučitel'no na Svjatoj Biblii —
edinnoj večnoj osnove hristianskoj very,
ochiščennoj ot osnovnyh perevodčeskich ošibok;
ibo božestvennaja istina sokhranena v original'nyh evrejskich i grečeskich tekstah.

6. Istoričeskoe ispolnenie

Ožidania slavnogo vozvraščenijsa Iisusa Hrista byli organizovany Im
v zapadnom religioznom mire, polučennom čerez uniščoenije dvuh sojuznyh vlastej:
svetskoj (monarhičeskoj) i religioznoj (rimskogo papstva).

Velikij Bog-Tvoritelj organizoval, zaplaniroval, zaprogrammiroval i otkryl vse sobytija.
Krovavaja Francuzskaja revoljucija (1789–1798) byla vozbuždена Im
dlja vremennogo razrušenija katoličeskoj tyranii.

Pod svetom prorokstv velikie istoričeskie fakty polučajut religioznyj smysl.
Vse dokazatel'stva dostupny na etom sajte —
v knigah, dokumentah, govorenyh i poyemnyh materialah.

Dar neba predlagaetsja besplatno;
duhovnaja pishča obil'na, svobodna, dostupna i zagružajema.

Zaključitel'noe obetovanie

**«Blagočestiv tot, kto čitaet i slušaet slova proročestva
i sobljudaet napisannoe v nem, ibo vremja blizko.»**
(*Apokalipsis 1:3*)

Tot, kto terpelivo čitaet vse eti trudy i poznajet ih soderžanie,
ne budet razocharovan, no polučit bogatoe duhovnoe vozdaianie.

2 Korinfjanam 4:3–4

«Esli že Evangelie naše zakryto, to zakryto dlja pogibajushčih,
dlja neverujuščih, u kotoryh bog veka sego oslepil um,
čtoby im ne vozsijalo svet Evangelija slavy Hrista,
Kotoryj est' obraz Boga.»

I esli proročeskoe slovo ostajetsja neponjatym,
ono budet neponjatym tol'ko dlja teh, kto dolžen pogibnut'.

Itog otkrovenij

Dlja **«opravdanija svjatosti»**,
so vesny 1843 goda, ustanovlennoj ukazom Boga-Tvoritelja i Zakonodatelja (*Daniel*
8:14),
po Ego **Večnom Evangeliju**,

na vsej zemle každyj muž i každyja žena dolžny:

- byt' kreščeny vo imja Iisusa Hrista čerez polnoe pogruženije, čtoby polučit' božestvennuju blagodat;
- sobljumat' subbotu — pokoj sed'mogo dnja, osvjaščennyj Bogom v *Bytii* 2 i v četvertoj zapovedi iz *Ishoda* 20, čtoby sohranit' blagodat';
- čestit' božestvennye moral'nye i pishchevyje zakony iz *Bytija* 1:29; 3:18 i *Levīta* 11 (svjatost' tela);
- ne prezirat' proročeskoe slovo Boga, čtoby ne «ugasit' Duh Božij» (*1 Fessalonikijcam* 5:20).

Kto ne otvečaet etim kriterijam,
osuždaetsja Bogom na **«vtoruju smert'»**, opisaniju v *Apokalipsise* 20.

Samuel & Jean